

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/68/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6718010755                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.03.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Štíft              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:6718010755.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného M. Y., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. marca 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Lukáša Brázdila, LL.M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. novembra 2022, sp. zn. 4To/99/2022, a takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. Y. sa odmieta.

### Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 8. apríla 2022, č. k. 5T/154/2018-467 uznal obvineného M. Y. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona („Tr. zák.“) s tým, že podľa právnej vety sa obvinený obohatil na škodu cudzieho majetku tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, a to na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že v čase od 3. novembra 2013 do 6. februára 2014 na rôznych miestach aj v okrese F. vystupujúc pod menom M. O., nar. X. B. XXXX pod zámienkou kúpy pozemku pre stavbu domu v Rakúskej republike postupne vylákal od I. W., nar. XX. Z. XXXX, bytom F. G., Š. XXX/XX, finančné prostriedky spolu vo výške 37.000,- eur, hoci nemal v úmysle kúpu pozemku a ani vrátenie finančných prostriedkov, ktorým konaním spôsobil poškodenú I. W. škodu vo výške 37.000,- eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a štyri mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 26. februára 2021, sp. zn. 1T/14/2018, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a šiestich mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na

zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad s tým, že ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/14/2018 ostávajú týmto nezmenené. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej I. W. škodu vo výške 37.000,- eur.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 15. novembra 2022, sp. zn. 4To/99/2022, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený M. Y. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Lukáša Brázdila, LL.M., podaním z 9. augusta 2023 (č. l. 557 - 559), ktorému predchádzalo podanie samotného obvineného z 31. mája 2023 (č. l. 543 - 545) s tým, že navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu z dôvodu § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. bol porušený zákon v § 2 ods. 10 Tr. por., § 51 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. bol porušený zákon v § 2 ods. 9, ods. 10, ods. 21 Tr. por., § 34 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 44 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a z dôvodu § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. bol porušený zákon v § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil dané uznesenie krajského súdu v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, podľa § 388 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol a podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného nevzal do väzby. Dovolaateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- okresný súd konal a odsudzujúci rozsudok vyhlásil v nezákonnom zložení, keď na žiadosť o oznámenie zo strany okresného súdu z 20. apríla 2021, či obvinený súhlasí so zmenou v osobe predsedu senátu, obvinený okresnému súdu podaním z 13. mája 2021 oznámil, že so zmenou zákonného sudcu nesúhlasí a žiada o vykonanie trestného konania od začiatku a vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku predchádzalo pridelenie veci spojené s porušením pravidiel podľa zákona a rozvrhu práce dotknutého súdu v rozpore s § 51 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, čo bližšie uviedol vo vlastnom podaní obvinený s tým, že 1. júla 2019 bola na okresný súd pod sp. zn. 5T/154/2018 pridelená elektronickým výberom vec JUDr. Bc. Viktorovi Markovi, PhD. ako zákonnému sudcovi, 1. januára 2021 bol sudca dočasne pridelený na Krajský súd v Banskej Bystrici a na tomto základe bol spis pridelený opatrením 512/20 z 22. decembra 2020 zákonnej sudkyňi JUDr. Zuzane Štubniakovej Kochanovej, ktorá obvineného vyzvala, či žiada aby sa uvedená trestná vec prejedнала od samostatného začiatku a obvinený na výzvu písomne uviedol, že žiada vec prejednať od začiatku procesu, keďže došlo k zmene senátu, týmto došlo k zákonnému ustanoveniu sudcu, ktorým sa stala JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová, 8. apríla 2022 došlo v prejednávanej uvedenej veci k nezákonnému odňatiu veci JUDr. Bc. Markom, PhD., keď vec možno sudcovi odňať len, ak zomrie, je dlhodobo PN atď., čo nebol tento prípad a v spise sa nenachádza žiadne iné opatrenie o odňatí veci JUDr. Štubniakovej Kochanovej a jej pridelenie opätovne JUDr. Bc. Markovi, PhD.,

- právo na obhajobu bolo porušené v § 2 ods. 9, ods. 10, ods. 21 Tr. por., § 34 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 44 ods. 1, ods. 2 Tr. por. tým, že skutok z ktorého spáchania bol obvinený uznaný vinným z hľadiska jeho druhu, resp. kategorizácie bol v rozpore so zákonom v obžalobe a v rozsudku okresného súdu označený ako prečin, a to napriek tomu, že sa pri danej právnej kvalifikácii jednalo o zločin, obvinený tým od začiatku nebol riadne oboznámený s presným a úplným vymedzením závažnosti skutku kladeného mu za vinu s odlišnosťou jednak formálnymi znakmi skutkovej podstaty, hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi dôsledkami, ale najmä samotnou výmerou trestu odňatia slobody a pokiaľ by mu bol skutok riadne kategorizovaný, resp. druhovo vymedzený, požiadal by o obhajobu najmä a nielen pre samotnú výmeru trestu odňatia slobody, ktorá sa na skutok vzťahovala, pričom poukázal na R 18/2011,
- hlavné pojednávania konané 9. marca 2022 a 8. apríla 2022 boli vykonané bez prítomnosti obvineného napriek tomu, že na ich konanie v jeho neprítomnosti neboli splnené zákonné podmienky v súlade s § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. (najmä materiálna podmienka, ale ani formálne podmienky) a v spise je ospravedlnenie obvineného, podľa ktorého v období epidémie Covid-19 nedal súhlas s konaním v neprítomnosti.

K podanému dovolaniu sa vyjadrili:

- Okresná prokuratúra Zvolen podaním zo 14. augusta 2023 (č. l. 564), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že namietané dôvody nenastali a dovolaním napadnuté rozhodnutia sú zákonné, dokazovanie na okresnom súde vykonával a vo veci rozhodoval len sudca JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD., obvinený so zmenou v osobe zákonného sudcu nesúhlasil, JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová vo veci dokazovanie nevykonávala a ani nerozhodovala, písarskou chybou došlo v obžalobe k uvedeniu pojmu prečin a okresný súd následne túto zrejmú chybu prevzal do rozsudku, avšak s argumentáciou obvineného, že tým bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu sa nestotožňuje, nakoľko z celého vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že trestné konanie bolo voči nemu vedené pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pre ktorú právnu kvalifikáciu bolo trestné konanie začaté a aj vznesené obvinenie, pričom k zmene skutkovej vety počas priebehu celého trestného konania nedošlo, obvinený mal teda preukázateľne počas celého trestného konania vedomosť, že je voči nemu vedené trestné konanie pre zločin podvodu, aj upovedomenie obvineného o podaní obžaloby z 10. decembra 2018 a predchádzajúce upovedomenie o termíne preštudovania spisu, bolo pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., obvinenému teda od počiatku trestného konania muselo byť zrejmé, že toto je vedené pre zločin podvodu, právna veta je navyše v súlade s použitým pomenovaním a číselným označením trestného činu a napokon uviedla, že v trestnom spise sa nachádzajú súhlasy obvineného s konaním hlavných pojednávaní v dňoch 9. marca 2022 a 8. apríla 2022 v jeho neprítomnosti.

- poškodená I. W. prostredníctvom splnomocnenkyne JUDr. Dominky Árvaiovej podaním z 23. augusta 2023 (č. l. 566 - 570), v ktorom navrhla dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že sa nestotožňuje s právnou argumentáciou uvedenou v dovolaní, dôvody dovolania nie sú naplnené a dovolaním napadnuté rozhodnutia za zákonné.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 9. októbra 2023 a vec napadla do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2023 v dotknutom znení rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať, hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 .

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie spolu so spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno dovolanie podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolaťelom vytýkanými chybami), nie ich podradením pod určitý dovolací dôvod a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolaťelom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočností známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa vyžaduje, aby súd rozhodol v nezákonnom zložení. Také nezákonné zloženie môže vyplývať z tej skutočnosti, či má o veci rozhodovať samosudca, senát či sudca pre prípravné konanie alebo či senát bol správne zložený z pohľadu jeho vnútorného členenia alebo ak o veci rozhodoval sudca alebo prísediaci, ktorý už nebol sudcom alebo prísediacom (prípady nesprávneho zloženia súdu) alebo či došlo k nesprávnemu prideleniu veci danému konkrétnemu sudcovi či senátu porušením zákona alebo rozvrhu práce súdu (prípady nesprávneho určenia zákonného sudcu či senátu). Pod tento dovolací dôvod nespadá prípad, že o veci rozhodol sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, keďže ide o osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ dovolaťel v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal zmenu v osobe zákonného sudcu s tým, že pôvodne bola vec pridelená na rozhodnutie sudcovi JUDr. Bc. Viktorovi Markovi, PhD., ktorý bol dňom 1. januára 2021 dočasne pridelený na Krajský súd v Banskej Bystrici, tak dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že námietka je nedôvodná. Zo spisu vyplýva, že po podaní obžaloby 10. decembra 2018 bola vec pridelená na rozhodnutie sudcovi JUDr. Bc. Viktorovi Markovi, PhD., (potvrdenie o pridelení veci na č. l. 344). V súlade s opatrením predsedníčky Okresného súdu Zvolen z 22. decembra 2020, Spr 512/20, z dôvodu dočasného pridelenia JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na Krajský súd v Banskej Bystrici, bola trestná vec obvineného 7. januára 2021 pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Zuzane Štubniakovej Kochanovej (č. l. 404 - 405), ktorá podľa § 277 ods. 5 Tr. por. aj obvineného písomnou výzvou z 20. apríla 2021 vyzvala na vyjadrenie, či súhlasí so zmenou v osobe predsedu senátu (č. l. 408 - 409), na čo obvinený reagoval podaním z 13. mája 2021 (č. l. 416 - 417), že s uvedenou zmenou nesúhlasí a žiada, aby sa trestné konanie začalo od začiatku. Následne po ukončení dočasného pridelenia JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na krajskom súde bolo opatrením predsedníčky Okresného súdu Zvolen z 28. októbra 2021, Spr 471/21, rozhodnuté s účinnosťou od 1. novembra 2021 o vrátení všetkých nevybavených vecí, ktoré boli prerozdelené iným sudcom na základe opatrenia z 22. decembra 2020, Spr 512/20, späť ako zákonnému sudcovi JUDr. Bc. Viktorovi Markovi, PhD., (č. l. 423 - 424), pričom v období od pridelenia veci sudkyňi JUDr. Zuzane Štubniakovej Kochanovej do opätovného pridelenia veci JUDr. Bc. Viktorovi Markovi, PhD., nebolo na hlavnom

pojednávaniu vykonané žiadne dokazovanie. Týmto postupom nezistil dovolací súd žiadne porušenie zákona alebo rozvrhu práce daného okresného súdu, keď k opätovnému prideleniu veci pôvodnému sudcovi došlo na základe opatrenia predsedu daného súdu z dôvodu ukončenia dočasného pridelenia daného sudcu na krajskom súde. Dovolací súd však v zásade musí poukázať na tú podstatnú skutočnosť, že obvinený uvedený nenamietal v pôvodnom konaní, hoci mu táto skutočnosť mohla byť známa na základe doručenia vyššie uvedenej výzvy z 20. apríla 2021 od JUDr. Zuzany Štubniakovej Kochanovej a rozsudku okresného súdu z 8. apríla 2022 vydaného JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., čím nie je splnená zákonná podmienka podľa vyššie citovaného § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. o nutnosti namietania takej okolnosti v pôvodnom konaní, inak ju nemožno v dovolacom konaní použiť.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

Pokiaľ dovolateľ ohľadom tohto dovolacieho dôvodu poukazuje na nesprávne označenie kategórie trestného činu ako prečinu namiesto zločinu v obžalobe a v rozsudku okresného súdu, tak dovolací súd uvádza, že v danom prípade došlo k pochybeniu a správne mal byť spáchaný trestný čin označený ako zločin, a nie ako prečin, keďže podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. je zločinom úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov, pričom v § 221 ods. 3 Tr. zák. je ustanovená horná hranica trestnej sadzby desať rokov. Zo samotného rozsudku okresného súdu však vyplýva, že vymedzenie skutkovej vety, právnej vety a právnej kvalifikácie konania zodpovedá v týchto parametroch zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr. zák., z čoho treba odvodiť, že dané pochybenie v označení druhu spáchaného trestného činu má charakter zrejmej nesprávnosti, ktorá však sama osebe neznamená, že došlo k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom. V tomto ohľade treba poukázať na zásadnú skutočnosť, že zo spisového materiálu pritom vyplýva, že dovolateľovi bolo vznesené obvinenie pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a totožnosť skutku zostala počas celého trestného konania zachovaná. Pokiaľ obvinený poukazoval v tejto súvislosti na R 18/2011, tak treba uviesť, že dané rozhodnutie rieši požiadavku, aby bol trestný čin v meritórnom rozhodnutí špecifikovaný podľa druhu, čo nebolo porušené a v tomto prípade došlo k zrejmej nesprávnosti jeho označenia pri zachovaní skutkovej vety, právnej vety a právnej kvalifikácie, ktoré zodpovedali danému zločinu. Pokiaľ obvinený uvádzal, že v prípade, že by bol skutok označený ako zločin, požiadal by o obhajcu, tak dovolací súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná, keďže povinná obhajoba sa nevzťahuje na prečin ani na zločin a obvinený mal možnosť požiadať o ustanovenie obhajcu z dôvodu nemajetnosti, čo sa neviaže na závažnosť stíhaného trestného činu a zo spisu vyplýva, že obvinený si zvolil obhajcu v odvolacom konaní, hoci v rozsudku okresného súdu sa uvádzalo, že mal spáchať prečin, pričom treba uviesť, že napriek tomuto nesprávnemu označeniu trestného činu, bolo v odôvodnení rozsudku okresného súdu správne uvedené, že za spáchaný trestný čin je podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. možné uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov.

Dovolací súd uzatvára, že samotné nesprávne označenie druhu spáchaného trestného činu v meritórnom rozhodnutí pri zachovaní správnej právnej vety a právnej kvalifikácie zodpovedajúcej skutkovej vete, nespĺňa také porušenie práva na obhajobu, ktoré by bolo možné označiť za zásadné, a preto námietka dovolateľa nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci

na to neboli splnené zákonné podmienky, dovolateľ namieta, že hlavné pojednávanie na okresnom súde 9. marca 2022 a 8. apríla 2022 bolo vykonané v neprítomnosti obvineného napriek tomu, že pre taký postup neboli splnené zákonné podmienky podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. Dovolací súd k tomu uvádza, že na oba termíny hlavného pojednávania dal obvinený výslovný súhlas na konanie v jeho neprítomnosti podaniami z 8. marca 2022 a 8. apríla 2022 (ako to vyplýva z č. l. 446 a 465 a v tomto smere bol teda irelevantným obvineným uvádzaný skorší nesúhlas s konaním v neprítomnosti pre pandémiu Covid-19, ktorý je z 30. apríla 2021, č. l. 410) po jeho predošlom predvolaní s upozornením na možnosť vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti, pričom obžaloba mu bola doručená 9. mája 2019, obvinený mal možnosť sa predtým vyjadriť ku skutku na hlavnom pojednávaní, ktorú nevyužil, keď odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní konanom 1. júla 2019 (č. l. 357) a rovnako také svoje právo nevyužil pri výsluchoch ako obvinený v prípravnom konaní 6. marca 2018 a 21. septembra 2018 (č. l. 268 a 273), boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní, bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania a pokiaľ okresný súd za daných podmienok mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obvineného, nie je možné mu taký postup relevantne vytknúť. V tomto ohľade treba zdôrazniť, že išlo o termíny hlavného pojednávania vykonané v neprítomnosti obvineného za situácie, že sa na predtým vykonanom termíne hlavného pojednávania tohto riadne zúčastnil a bolo mu umožnené sa k obžalobe vyjadriť. Dovolateľ pritom neuvádza ani konkrétne, v čom nemali byť splnené predmetné zákonné podmienky konania hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného. Podľa dovolacieho súdu vykonanie časti hlavného pojednávania na okresnom súde v neprítomnosti obvineného nebolo za vyššie uvedených okolností nedovoleným zásahom do práva obvineného na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a teda nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.